

[Aksel Larsen.]

til dem rigtigt, og helst mener jeg for øvrigt, at man, naar man har et stort Problem, skal stille dem fuldstændig frit og sige: regn nu selv ud, hvad I mener er det bedste, kom med jeres Forslag, primære og subsidiære, og saa kan vi tage Stilling. Men man skal i hvert Fald ikke stille Spørgsmaalet saaledes, at de paa Forhaand er bundet til en steds- eller tidsbestemt Løsning, og klare Problemer paa den Maade.

I Kommissoriet til den store Kommission, underskrevet af daværende Minister for offentlige Arbejder, Fisker, og dateret den 16. April 1937, siges meget lidt om, hvad denne Kommission skal beskæftige sig med, men dette meget lidt vil jeg gerne have den højtærede Formands Tilladelse til at citere. Jeg udbeder mig samtidig Tilladelse til senere at komme med nogle korte Citater. Der siges her:

„I Overensstemmelse med Hr. Vandbygningsdirektørens Indstilling i Skrivelse af 4. Februar d. A. (J. Nr. 113 b) angaaende Spørgsmaalet om Iværksættelse af Foranstaltninger til Sikring af Limfjordstangerne og Thyborøn Havn og Kanal har Ministeriet under Hensyn saavel til de meget betydelige Bekostninger, som er forbundet med Gennemførelsen af de Foranstaltninger“ o. s. v. o. s. v.

Altsaa, i Kommissoriet siges det, at det, det drejer sig om, er at hitte ud af, hvordan man sikrer Limfjordstangerne og Thyborøn Kanal og Havn, en Opgave med bunden Løsning. Det viser sig, at under Indtryk af Kendskabet til de faktiske Forhold, under Indtryk af Teknikernes Viden satte denne Kommission sig ud over Kommissoriet og delte sig i forskellige Mindretal. Der var intet absolut Flertal, men den største Gruppe paa 8, bestaaende af Teknikere og nogle Politikere, bl. a. den nuværende højtærede Minister for offentlige Arbejder, erklærede: man bør skride til en total Lukning af Limfjorden mod Vest, det er det eneste, der kan sikre Landet og sikre Limfjordsarealerne. Altsaa, den største Gruppe i Kommissionen erklærede dengang, at man kunde ikke finde en forsvarlig Løsning, der imødekom de Krav, der var stillet i Kommissoriet. Ser man nærmere til, viser det sig, at der var et temmelig stort Flertal i Kommissionen, der var Tilhængere af total Lukning mod Vest, idet et Mindretal paa 5 Medlemmer — sammen med de 8 bliver det altsaa 13 — ogsaa ønskede total Lukning mod Vest, men sagde: saa vil vi have gravet Skibsfartskanalen til Hanst-

holm og have færdigbygget Hanstholm Havn.

Det var en meget grundigt arbejdende Kommission, og jeg mener ikke, man helt kan neligere dens Resultater, selv om jeg ikke dermed vil sige, at de ubetinget skal være det sidste Ord, der er sagt i denne Sag. Efter min Opfattelse havde det været rigtigt fra første Færd ikke at stille en bunden Opgave, men sige: her staar vi over for Forhold ved Thyborøn, som inden for en over-skuelig Aarrække kan blive og sandsynligvis vil blive katastrofale for Limfjordsarealerne. Havets nedbrydende Virkning er saa kolossalt stærk, at hvis der ikke sker noget ekstraordinært, kan Tangerne ikke holde, og en Katastrofe bliver Følgen, hvis de bryder sammen. De hidtidige Kystsikringsmetoder duer ikke, der maa gøres noget effektivt.

Samtidig skulde man have sagt: vi maa paa den anden Side tænke paa, at dels skal naturligtvis Limfjorden kunne udnyttes til Sejlads, saa man faar bedst mulige Transportmuligheder til de forskellige Limfjordshavne, dels skal Fiskeriet have de bedst mulige Kaar; og her skal ikke mindst tænkes paa det store Havfiskeri, som ikke er tjent med, at der ikke findes en brugelig Havn mellem Esbjerg og Hirtshals, eller skal man maaske sige mellem Esbjerg og Skagen, for der er jo Grænser for, hvor god og navnlig hvor stor Hirtshals Havn er. Man skulde samtidig have tilføjet: vi maa tage i Betragtning, at denne forfærdelige Kyst, som hedder Jyllands Vestkyst, fra Skagen til Blaavand, er meget farlig for Skibsfarten, og det er nødvendigt, hvis det overhovedet er teknisk muligt, at vi har en virkelig god Havn, der kan søges som Nødhavn, et eller om muligt flere Steder paa denne Kyst. Man skulde have stillet Opgaven saaledes og stillet Teknikere og Kommission frit og sagt: Kom saa med et eller flere Forslag til den bedste Løsning af alt dette her! Det er forkert paa Forhaand at ville stedbestemme det Facit, der skal naas, og det er forkert, naar man arbejder med Problemerne, at ville tage Hensyn til dem, der raaber højest i en saadan Sag.

Først under den senere Tids Udvalgsforhandlinger gik det fuldt ud op for mig, at man aldrig har stillet Spørgsmaalet saadan over for Teknikerne, men at de har været stillet over for bundne Opgaver, og at de derfor ikke har beskæftiget sig med andre Ting. Jeg ved ikke, om man skal laste dem for det; jeg kunde have ønsket, de havde gjort det, men de har altsaa koncentreret